
DYSCYPLINOWAN (1) *part praet pass impf*

N sg m (praed) dyscyplinowån.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten. sam przykład) s.v. dyscyplinować.

Biczowany, bity, chłostany:

Szereg: »dyscyplinowan to jest rozgami bit«: Kto go w niemocy o co vpominał/ wnetże się wpierśi bił/ prożąc odpuszczenia/ á winę swoie [!] wyznawáiąc/ prosił dla Bogá żeby był difcyplinowan/ to iest rozgámi bit. SkarŻyw 293.

Synonimy: biczowany, bity, sieczony.

*Cf **DYSCYPLINOWAĆ***

WK, BC